Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției celor ce muncesc din toate țările!

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr 35 (387) ⋆ Sâmbătă 30 Aprilie 1955 ⋆ 4 pag. 15 bani

Desen de Iura DARIE

Salut cu bucurie copiii țării noastre!

In prima zi a lunii Mai, salut cu bucurie copiii țării noastre! E bucuria omului care ar fi vrut să aibă o copilărie ca a voastră și să fi putut sărbători ca voi această zi închinată înfrățirii tuturor celor ce muncesc din lumea întreagă, sub steagul libertății și al păcii între popoare.

In lume sunt încă țări ținute în robie de către industriași, bancheri și militariști ce ațâță la război. Acolo pe muncitori îi prigonesc în această zi jandarmii, poliția. Acolo pentru cei ce luptă să fie liberi muncitorii și să fie pace în lume, ziua de 1 Mai este o zi de luptă împotriva stăpânirii. Așa a fost și la noi pe vremuri.

Dar țara noastră a fost eliberată de sub cotropirea fascistă acum zece ani, de către Armatele Sovietice. Partidul clasei muncitoare a zdrobit robia capitalistă și a făcut din țara noastră o țară cu un popor liber, care muncește pentru el, pentru viitorul fericit al vostru, pentru socialism.

Voi, copiii, sunteți forța pe care poporul nostru, oamenii muncii, partidul clasei muncitoare o cresc pentru viitor.

Noi privim la voi cu dragostea cu care privești florile câmpului și vedem în voi mândria viitoare a patriei noastre.

Succesele voastre la învățătură sunt o chezășie că, în viitor, țara noastră va avea minți luminate și brațe harnice, va avea oameni vrednici să ducă la capăt construirea socialismului și să treacă cu bărbăție pragul comunismului.

In ziua de 1 Mai, când voi veți trece în rând cu oamenii muncii prin fața tribunelor unde vor fi conducătorii țării și ai partidului clasei muncitoare, să nu uitați că, atunci când veți fi mari, din rândurile voastre se va alege chiar și conducerea poporului nostru, să nu uitați că voi veți fi poporul muncitor și că voi sunteți nădejdea Republicii noastre pentru anii tot mai luminoși, tot mai îmbelșugați care vor veni.

Pentru ca nădejdea țării să se împlinească, voi trebue să învățați și să vă purtați astfel, încât de pe acum partidul, conducătorii țării și întreg poporul muncitor să scoată pieptul de mândrie și de bucurie când vă va vedea veseli și frumoși la 1 Mai.

Copiii ai Republicii noastre, eu vă urez ca sărbătoarea muncii, ziua de 1 Mai, să însemne pentru voi o nouă treaptă în biruințele voastre pe drumul învățăturii

Mihai BENIUC

La prieteni

Pionierilor din R.S.S. Chirchiză

Prieteni scumpi,
în șire-aliniați
Ce așteptați, pe cine așteptați?

De mă așteptați cumva pe mine —
Cinstea încă nu mi se cuvine.

Dar voi așteptați pe alt-cineva:
Așteptați un sol din țara mea.

Mulțămită pentru cinstea mare,
Pentru el v'ați strâns la adunare.

Pentru el și țara-i de departe —
Unii poate-o știu numai din carte.. —

Țară ca a voastră, minunată,
Insorită, și'n pășuni bogată.

Dar până ieri ne-a fost robită
Și de „bai-manapi" români jertfită*
Și vândută 'n lanțuri la străini
La străinii lacomi și haini!

Codri pân'n curte ne intrau —
Iarna, pruncii 'n case tremurau.

Cerul era bae de lumină —
Se stingeau părinții noștri 'n mină.

Dar părinții nu îngenunchiară
Ci, sub steaguri roșii, se sculară

Să aducă vrând, ca'n Uniune,
Zile mai senine și mai bune

Si luară-adâncă'nvățătură
Să-i lovească pe stăpâni cu ură.

Ca să crească pruncii și la noi
Sănătoși si ageri si vioi.

Și pe fețe albe să nu poarte
Semn de boli, de foame, ori de moarte

Să nu treacă'n zbor copilăria
Fără a-i cunoaște bucuria

Ci ca fiecăruia să-i dea
Cât va fi el vrednic să își ia!

...Pionieri chirchizi, cu râs zglobiu,
S'a'ntâmplat ca solul eu să fiu —

Deci primiți salutul prieteniei
Dela pionierii României.

Vă aduc salutul cald de frați
Dela pionierii din Carpați.

Și vă-aduc urare bătrânească
Dela toată țara românească:

Multă sănătate, creșteți mari,
Fiți ascultători și buni școlari!

Tiberiu UTAN

*) bai-manapi: feudali chirchizi.

Mărturii

Cu prilejul celei de a șasea aniversări a creerii organizației de pionieri în țara noastră.

Cine-mi spune, cine-mi spune
Dacă șase ani acești,
Șase ani pionierești —
Au trecut cu rosturi bune?

— Noi, puieții răsădiți
Și la deal și la câmpie,
Care'n anii ce-or să vie
Vom rodi cât nici gândiți!

— Eu, bătrânul vifor care
Fost-am (ciudă mi-i și-acu)
Iarna îngrădit, să nu
Spulber neaua pe ogoare!

— Și noi, spicele-adunate
De pe câmp în toiul verii —
Că nu lașă pionierii
Iroseala la bucate!

— Și eu, fierul vechi strâns val
De pe drumuri și maidane
Ca'n noi forme să mă toarne
Oțelarii la furnal!

— Și noi, cărțile, la care
Foarte mult copiii țin!

...Astfel, multe glasuri vin —
Plin de tâlc e fiecare.

..Iar asemeni mărturii
Zău că sunt de luat în seamă.
Ce mai vorbă, nu mi-i teamă
Leneși c-ați fi fost, copii!

Ați știut munci din plin —
Insă aș mai vrea să spun că
Pe lauri cine se culcă
Lesne s'o trezi pe spini!

Al. Ovidiu ZOTTA

1 MAI, SĂRBĂT

Unu Mai, Unu Mai,
Sărbătoare de luptă!
Unu Mai, Unu Mai,
Ți-i tăria nenfrântă

Unu Mai, Unu Mai,
Ești puternic ca soarele
Când sub steagul tău ro
Se adună popoarele!

Cea mai frumoasă cinstire

April. Pe sub seară, trei tractoriști s'au oprit la capăt de ogor și stau așa în bătaia molcomă a vântului, să le svinte frunțile înrourate. Cosma, Kiss și Bungău. Așa-i cheamă. Se hodinesc acu o leacă, înainte de a se întoarce la „matca" lor: S.M.T.-ul din Episcopia Bihorului. Și-au pus, care la cheutoare, care la șapcă, mănunchiuri mici de flori de câmp. Florile acestea sunt darul delicat al pământului, mulțămirea lui dreaptă către acești flăcăi care îi înlesnesc rodnicia. Fiindcă azi și ieri și'n alte zile, cei trei au arat câte 6 hectare în loc de 3, cât le era norma. Au tras brazdă și-au închis într'ânsa sămânța bună și dolofană din care o să iasă pâine. Șed prietenii cei trei la capătul tarlalei și grijesc telegarii lor de fier pe care scrie: KD 35. Ii grijesc și-i controlează, cu toate că nimic nu tulbură cadența motoarelor.

— Faine mașini. Să trăiască ăi de le-au făcut, zice unul și-i sticlesc în zâmbet dinții albi în fața mânjită de ulei.

— E pe aproape Maiul, adaugă mai apoi altul, cătând cu plăcere la cerul siniliu.

Și'n urmă se urcă toți la volan, mânându-și armăsarii către casă.

...Vine Maiul, luna cea mai mândră a primăverii. Și cum îi află pe muncitorii patriei noastre? Ii află uite așa: trudind cu sârg, prețuindu-și și sprijinindu-și unul altuia munca. Tractoriștii dau ireș în bătălia recoltei. Caii lor năzdrăvani poartă'n frunte semnul făurarilor lor: muncitorii dela uzinele „Ernst Thälmann". De nădejde făurari! Primii din țară au îndeplinit cincinalul! Pilda lor i-a însuflețit pe muncitorii altor zeci și zeci de fabrici de mașini și unelte, care și-au sporit puterile, împlinind la rându-le cincinalul, înainte de vreme. L-au îndeplinit cei dela „Radio-Popular": doară în cât mai multe case ale celor din fabrici și de pe ogoare trebue să pătrundă „cutiuțele fermecate"! L-au îndeplinit și cei dela „Electro-Magnetica": trebue doar cât mai multe mașini și aparate electrice să ușureze munca și s'o facă mai rodnică! 68 de tipuri de produse care nu se fabricau înainte în țară au realizat cei dela Electro-Magnetica în cursul acestui cincinal.

Dar câte lucruri îndrăznețe, noi și minunate nu se nasc din simțământul de a te ști om liber, stăpân pe soarta ta, pe munca ta! Din fiece colț de țară sosesc vești: Muncitorii dela „Libertatea" din Arad, au dat în primele trei luni ale anului 600 perechi de încălțăminte peste plan. Brigada utemistă a lui Macovei Nicolae dela uzinele „7 Noembrie" au făcut în aceeași vreme economie de materiale de peste 7.000 lei. Țăranii muncitori din raionul Oradea s'au angajat să producă 3.200 kg. porumb la hectar...

Așa muncesc oamenii liberi într'o țară liberă!

Și bunăstarea, belșugul, rod al muncii avântate și al priceputei gospodăriri, sporește. Reducerea de prețuri de acum câteva zile spune simplu și limpede despre asta.

Laolaltă cu oamenii muncii români, muncitorii aparținând minorităților naționale din țara noastră, Maghiari, Sârbi, Germani, Tătari, trudesc cu aceeași înflăcărare. Fiindcă năzuințele lor sunt una și sub cerul larg al patriei trăesc aceleași bucurii.

...Vine Maiul, luna cea mai mândră și mai luminoasă a primăverii. Poporul nostru muncitor îi dăruie dragostea și cinstirea cea mai înaltă și mai de preț: aceea a faptelor.

„Să le spui, Madeleine..."

„Madeleine, spune-le că, orice s'ar întâmpla, noi nu-l vom lăsa pe dușmanul nostru, imperialismul german, să ne cotropească din nou pămîntul"

Vorbele astea s'au săpat adânc în inima Madeleinei Riffaud, când a pornit spre luminoasa și draga capitală a țării sovietice. Le-a purtat cu sine ca pe un mesaj eroic și înalt al poporului francez. Madeleine Riffaud este o ziaristă pariziană, care a luptat în mișcarea de rezistență. La începutul acestui an, ea a plecat în Vietnam. In drum s'a oprit o vreme la Moscova. Plină de emoție, ea a stat de vorbă cu oamenii sovietici. Și prin glasul Madeleinei vorbeau toți oamenii simpli din Franța, străbătea hotărîrea lor de luptă, năzuințele lor, dragostea și recunoștința lor pentru poporul sovietic, care pune stavili în calea fascismului și a războiului.

Madeleine a povestit cum, la Paris, aflând despre plecarea ei, mulți oameni au vrut să-i strângă prietenește mâna. „Și erau — spunea ea — mâini aspre și bătătorite de mineri și metalurgiști, mâini de șomeri, slăbite de mizerie, mâini ale invalizilor de război, mâini muncite, de mame care și-au pierdut fiii pe front, mâini de țăran, grele, amintind parcă de greutatea pământului. Mâinile acestea vi le întindeau vouă, prieteni sovietici. Și cât aș dori să simțiți strângerea mâinii de francez, cinstită și puternică!".

Ultimul lucru ce s'a întipărit la Paris în privirile Madeleinei au fost lozincile uriașe, scrise pe pereții caselor dela periferie: „Noi n'am uitat Stalingradul!" „Cisma fascistă nu va mai călca niciodată pe străzile Parisului!".

Cu câtă credință nestrămutată le-a spus prietenilor sovietici:

„Omenirea va învinge, indiferent de greutățile ce le va mai întâmpina, în lupta ei pentru pace. Și vechile ziduri ale Parisului, cartierele înnegrite de fumul fabricilor, străzile dragi, își vor mai spune cuvântul despre noi lupte și noi victorii".

Prietenie de

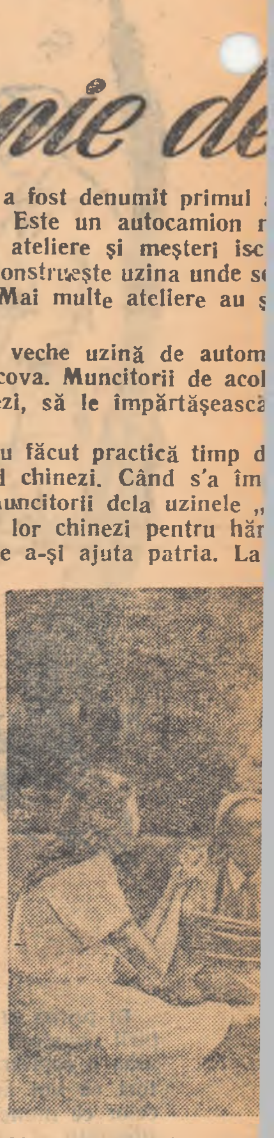
„Tze-Fan" — Eliberarea — așa a fost denumit primul
camion de fabricație chinezească. Este un autocamion
de 4 tone, și fabricarea lui cere ateliere și meșteri isc
De aceea, în orașul Cianciun se construește uzina unde s
lucra autocamioanele „Tze-Fan". Mai multe ateliere au
trat în funcțiune.

In Uniunea Sovietică, cea mai veche uzină de autom
este uzina „I. V. Stalin" din Moscova. Muncitorii de acol
poftit la ei pe muncitorii chinezi, să le împărtășeasc
tainele acestei munci.

In uriașele ateliere ale uzinei, au făcut practică timp d
an mai multe grupe de muncitori chinezi. Când s'a îm
timpul, despărțirea a fost grea. Muncitorii dela uzinele „
Stalin" i-au îndrăgit pe tovarășii lor chinezi pentru hăr
lor, pentru dorința lor fierbinte de a-și ajuta patria. La
părțire, au organizat în cinstea lor petreceri în familie, mitinguri și adunări.

La mitingul dela atelierul „Scule" s'au adunat sute de muncitori. Fiecare practicant chinez a primit numeroase daruri, cărți, albume. Dar cel mai frumos dar a fost o trusă de scule. Trusa n'a putut fi înmânată fiecăruia pe loc, fiindcă era o ladă mare cu tot felul de unelte.

In altă secție a uzinei a avut loc o serbare mare. Pline de bucurie au răsunat cântecele rusești și chinezești. S'au închinat pahare cu vin rubiniu pentru prietenia sovieto-chineză. Meșterii chinezi se vor întoarce în patria lor și vor construi mașini acolo unde, până nu demult, singura „mașină" construită de localnici era plugul de lemn.

Mulți pionieri chinezi si-

Dragi prieteni români.

Acum patru ani mi-am petrecut vacanța într'o tabără de pionieri din țara voastră. Au trecut patru ani, dar mie mi se pare ca totul a fost ieri, atât de vie este amintirea frumoaselor zile petrecute la Mamaia

...Era o noapte minunată de vară. Stelele se oglindeau în valurile liniștite ale mării, iar noi ședeam strânși în jurul focului de tabără și cântam. Cântam cântece de prietenie. In fața mea ședea un pionier român, pe care îl chema Huță. Cânta și el. Fără să vreau, mi-au venit atunci în minte cuvintele scrise de Mitico în jurnalul său: „Am făcut cunoștință cu Ilie. La prânz am stat împreună și ne-am dat cuvântul să stăm mereu la aceeași masă. Ilie îmi va fi cel mai bun prieten". Așa a și fost. Zilele treceau una după alta, iar prietenia dintre Mitica și Huță creștea mereu. De fapt, toți copiii s'au împrietenit. Violeta și Liliana, Ilca și Margareta, Draga și Florea erau acum ca frați și surori

Pionierii români ne povesteau despre noile construcții din orașe și sate, iar noi le vorbeam despre Dimitrovgrad, Madan și Rudozem. - La vară, vom consacra în tabără, o zi României prietene. Vom aprinde în munți un mare foc de tabără. Vom cânta și vom juca iar gândul nostru va zbura peste Dunărea cea albastră și liniștită, spre voi, dragi prieteni români

Primiți salutul fierbinte dela prietenul vostru bulg

Minciov Rusev
instructor de pionieri în or. Ele

…OARE DE LUPTĂ!

Tu, slăvit Unu Mai,
Infrățește-le vrerile
Cântecul, gândul și inima,
Toate puterile!

Pentru pace și viață
Dă-le'n luptă tărie!
Torță nestinsă'n mână
Steagul tău să le fie!

…nezdruncinat

In fiecare zi, granița sovieto-chineză este trecută din amân-uă părțile de constructori, oamenii de știință, ingineri, col-znici, studenți. Fiecare, trecând granița, știe că îl așteaptă ieteni. Oaspeții chinezi sunt primiți în Uniunea Sovietică bucurie, oamenii sovietici sunt înconjurați în China cu agoste și recunoștință.

Tot mai puternică, mai strânsă este prietenia dintre marele por sovietic și marele popor chinez.

★

La Casa pionierilor din Moscova, se află o expoziție alcă-tă din daruri trimise de pionierii chinezi. Se află acolo sene trimise din Pekin, broderii din Shanhai, albume trimise satele îndepărtate ale Chinei.

Tinerii Moscoviți care vizitează expoziția se opresc adeseori în fața unei cărți străpunsă de un glonte. Titlul cărții este „Invierea" de marele clasic rus L. Tolstoi și este o traducere în limba Chineză. Ostașii au citit această carte în tranșee, în timpul războiului. Ei au dăruit-o apoi pionierilor din Pekin, iar aceștia au trimis cartea în patria marelui scriitor Tolstoi.

…acanța în tabăra dela

Un alt desen care atrage atenția vizitatorilor, reprezintă un pionier chinez alături de o fetiță sovietică. Ei stau umăr la umăr, purtând în mâini buchete mari de flori. Vizitatorii înțeleg titlul tabloului chiar dacă nu știu să descifreze scrisul chinezesc. Un singur cuvânt poate zugrăvi conținutul tabloului: „prietenie".

Capitaliștii au de ce se teme!

■ La 25 Martie, a început la Londra greva mecanicilor și electricienilor din tipografiile ziarelor. Săptămâni în șir, 36 de gazete și ziare n'au putut apărea. Singurul ziar care a apărut în această vreme a fost „Daily Worker", organul Partidului Comunist Englez.

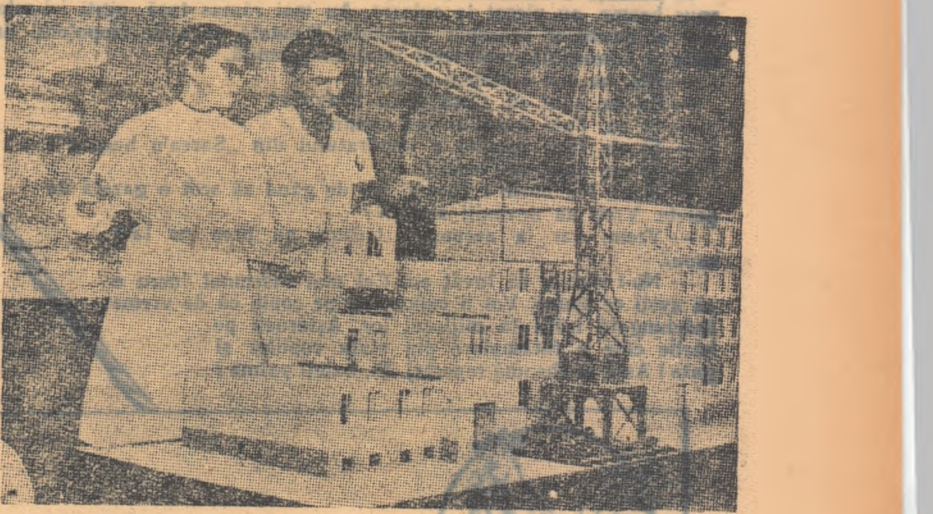
■ Aflând că patronii au de gând să le micșoreze salariile, 25.000 de muncitori dela 23 de întreprinderi textile din Noua Anglie (S.U.A.) au declarat grevă.

■ S'au împlinit, la 19 Aprilie, trei luni de când durează greva eroică a muncitorilor dela întreprinderile industriale din portul italian Genua. Lupta lor e sprijinită de hamalii din port și de populația locală, care îi ajută pe greviști cu bani și alimente.

■ 1200 de docheri din Port Arthur (Canada) au declarat grevă, cerând condiții mai omenești de viață și de muncă. Greva lor a paralizat întreaga activitate a portului.

■ Greva celor 7000 de marinari din Islanda a făcut ca aproape întreaga flotă comercială și de pescuit să-și întrerupă activitatea.

Voința poporului german

„Să construim o Germanie pașnică și înfloritoare" e năzuința fierbinte a oamenilor muncii din R. D. Germană. Macheta ce o vedeți în fotografie este a unei case din piese prefabricate. Zeci și zeci de astfel de clădiri se vor înălța curând la Berlin și în alte orașe.

★

...Nu, nu va uita niciodată poporul german dezastrul în care l-a împins fascismul și nebunia războinică a lui Hitler. Azi, guvernanții Germaniei Occidentale, vânduți imperialiștilor, ar vrea din nou să curgă sânge german. Dar încercările lor se izbesc ca de un zid de voința poporului. Tot mai des, pe străzile orașelor din Germania Apuseană au loc demonstrații de protest. „Politica lui Adenauer duce la război", „Spunem „Nu !" războiului", „Nu vrem să mai fim soldați !" glăsuiesc lozincile de luptă.

★

Nu vom admite!

„Nu vom mai admite experiențe cu explozii atomice !" este lozinca îndârjită a poporului japonez, în lupta lui pentru pace. Poporul japonez a suferit cumplit de pe urma armei atomice care, în 1945, la Hiroshima, și Nagasaki, a secerat mii de vieți. Din mișcarea populară împotriva bombei atomice fac parte oameni de toate vârstele și de toate profesiile. Până la începutul lunii Martie, peste 30 de milioane de Japonezi semnaseră Apelul Păcii. In aceste zile, în Japonia se fac pregătiri în vederea Congresului internațional de protest împotriva armelor atomice și cu hidrogen. Congresul va avea loc la Hiroshima în ziua de 6 August, zi în care se împlinesc zece ani dela înfiorătoarea crimă săvârșită de imperialiștii americani. Partizanii păcii japonezi trimit prietenilor lor din toate țările cărți poștale și insigne. Insignele poartă inscripția: „Pentru pace în întreaga lume, dela un prieten japonez". Cărțile poștale cuprind o înflăcărată chemare de a susține Apelul Consiliului Mondial al Păcii, de a lupta pentru securitatea, fericirea și prosperitatea tuturor popoarelor lumii.

„Cărați-vă acasă!"

Deseori, imperialiștii americani trimit în țările arabe emisari vicleni și mieroși, care prin fel și fel de mijloace caută să atragă aceste țări în politica războinică a Apusului. Dar popoarele de acolo nu vor război și nu doresc să-și vadă țările prefăcute în colonii americane. Ei îi primesc pe acești „curieri" așa cum se cuvine. O astfel de primire „călduroasă" i s'a făcut nu de mult lui John Foster Dulles (trimisul american) de către locuitorii orașului Damasc, capitala Siriei. Mii de demonstranți i-au strigat: „Go home !" (cară-te acasă). „Țările arabe pentru arabi !"

Organizațiile studențești care au participat la această demonstrație au împrăștiat mii de manifeste antiimperialiste. Lucrul acesta i-a înfuriat grozav pe conducătorii universității, slugi ale americanilor. Imediat au desființat asociațiile studențești. Drept răspuns, studenții au declarat greva foamei. Direcția, sub îndemnul stăpânilor de peste ocean, a trecut acum la măsuri și mai aspre, eliminând 62 de studenți. Ca la un semn, au izbucnit în sânul studențimii din Siria și Liban uriașe demonstrații de protest. Cu toate intervențiile poliției, demonstrațiile nu pot fi stăvilite. „Vom lupta fără tihnă pentru independența națională a popoarelor noastre, împotriva planurilor imperialiste !" răsună glasul ferm al tineretului pe străzile din Damasc.

Pentru înflorirea Coreei

…trân este orașul Hamhân, cu …mentele și casele lui vechi. …te de a fi atacat de bombele …icane, nimic nu era mai fru… decât o plimbare într'o dimi… de vară pe străzile Hamhâ… . După război, orașul a ră… un morman de ruine. Astăzi, … munca eroică a poporului co… , ajutat de prietenii săi Uniu… Sovietică și țările de demo… populară, orașul se reface.

…ă pornim spre bătrânul oraș …ân. Să batem la ușa casei … lucrează câțiva ingineri din … Germană. Camera este plină …anșe, schițe, desene de tot … Inginerul Hans Grotewohl … tocmai o scrisoare primită …să. Ii plac cuvintele cuprinse …: „Suntem mândri de tine, … Tu ajuți la reconstrucția … . Nu ți-e teamă de nimic, … greutăți, nici de depărtare". …s Grotewohl este întrerupt de tovarășii lui de muncă, inginerul Zelbmann și inginerul Li Ciun-Soc: Incepe o zi nouă de muncă, cercetări, frământări.

Casele din Hamhân trebue să fie specific coreene, dar în același timp lucrate după ultimele realizări ale tehnicii. Mașinile aduse din R. D. Germană, sunt de mare ajutor la asta.

De asemeni, după studiu și cercetări îndelungate, inginerii germani au ajuns la concluzia că se poate înlocui cimentul cu un amestec de var, lut și piatră, ceea ce va aduce mari economii.

...Hamhân, te vei înălța mai mândru și mai frumos decât ai fost vreodată. Pentru tine muncesc oamenii înfrățiți în lupta pentru construcții pașnice.

★

Doctorul Jeliu Jelev, obosit după o zi grea de muncă, dormea somn greu. Dar iată că niște bătăi puternice în ușă îl treziră.

— Veniți repede, e ceva foarte urgent, îi vorbi ajutoarea lui, neliniștită.

Intr'adevăr, la spital se adusese un copil coreean pe moarte. Copilul era atât de slab, încât doctorul se cutremură la vederea lui. Părinții copilului erau desnădăjduiți.

— Transfuzie! porunci imediat doctorul.

Dar sânge conservat nu mai era — se terminase.

— Ii voi da eu sânge — spuse simplu medicul bulgar.

Timp de două săptămâni, copilul se zbătu între viață și moarte. Doctorul Jelev îi dădea mereu din sângele său.

Și iată că, într'o bună dimineață, micul Li Men Șik se trezi înviorat și începu să mănânce mai cu poftă. Fusese salvat. Intâmplarea aceasta a avut loc în orașul coreean Sândiciju, la spitalul venit aici din Bulgaria.

DIN NOU ÎN POIENIŢA FERMECATĂ

Text de Biti CARAGIALE
şi Sandu ALEXANDRU

Desene de E. ZUKERMAN
şi G. BURSCHI

In poieniţă e întuneric şi linişte. Pionierii, după ce au cântat, au râs şi-au spus basme, au plecat la culcare. Au mai rămas însă, pitiţi ici-colo, câţiva eroi ai basmelor proaspăt depănate. Deodată se aude clopoţelul unei biciclete şi Gheorghiţă-reporterul intră în poieniţă.

— Hei, nu mai e nimeni pe aici?

— Ba da, sunt eu, Cocoşul cu punguţa!

— Şi eu, Fata moşului cea cuminte!

— Şi eu, fiica mezină a împăratului din „Sarea'n bucate"!

— Şi eu, omul cel leneş!

— Bun! Mă bucur! Tocmai am de gând să scot o gazetă de perete. Vreţi să deveniţi ziarişti?

— Vrem, dar la asemenea treburi nu prea ne taie capul.

— Nu-i nimic, vă învăţ eu. Cel mai însemnat lucru e să aveţi ce spune. Voi îi cunoaşteţi pe copii, că de vreme îndelungată trăiţi în mijlocul lor. Aşterneţi pe hârtie câte o întâmplare din viaţa copiilor şi gata! Asta se cheamă reportaj. Ei, bateţi palma?

Nu mi-a astâmpărat glasul

Sunt cocoşul cunoscut din „Punguţa cu doi bani". Intr'o zi am zărit un carnet. Il deschid şi mă uit înăuntru: numai note 5 şi iar 5. Imi zic: l-o fi pierdut vreun băiat vrednic. Ia să-l duc eu păgubaşului. N'apucai însă să fac nici câţiva paşi şi, de după răspântie, îmi iese un băiat în cale. Vede ce am în clonţ, încruntă din sprincene şi-mi smulge carnetul.

— Am găsit tocmai ce-mi trebuia. Cine-o vrea să-mi vadă notele, iată-le. Cu doii şi cu treii mei am terminat!

— Din ăştia îmi eşti, măi băiete? Lasă că-ţi arăt eu, că aşa nu merge — îi spun. Şi mă iau după el şi unde încep a striga:

Cucurigu, măi băiete,
Uite ce prin cap îţi dete:
Tu cu munca altuia
Incerci a te lăuda.

Băiatul, supărat că nu-i dădeam pace, mă prinse şi mă aruncă în ghiozdanul lui doldora de cărţi. Şi unde încep eu a le înghiţi toate, de n'a mai rămas nimic. Şi aşa mă umflasem, că ghiozdanul a pocnit, iar eu am ieşit afară. Crescut mai mare ca ghiozdanul, am început din nou... „Cucurigu, măi băiete..." De data asta, băiatul mă aruncă într'un dulap cu tot felul de lucruri vechi de-ale lui. Eu înghit tot şi ies de acolo (crescusem mai mare decât dulapul). M'a aruncat apoi într'o magazie şi am ieşit şi de acolo — dar eram de nerecunoscut, atâta crescusem. Dacă văzu şi văzu băiatul că nu-i chip să mă mai ascundă şi să-mi astâmpere glasul, îmi aruncă supărat foc carnetul.

— Se vede, măi băiete, că n'ai priceput tâlcul punguţei cu doi bani, i-am spus eu, pornind la drum, să duc carnetul acolo unde trebuia.

O FATĂ

Sunt fata moşului cea cuminte şi am să vă povestesc despre Anuţa, o fetiţă care seamănă leit cu sora mea vitregă. Cât îi ziua de mare se găteşte. La treabă nu pune mâna. Intr'un rând, mergând la şcoală, trece pe lângă mărul din curte, care îşi pleacă crengile la pământ, şi o roagă:

— Fato, curăţă-mă de omizi, sapă-mă la rădăcină şi-am să-ţi dau mere dulci.

Da' fata nu-l ia în seamă.

Ajunge fata la şcoală şi dă să se aşeze în bancă. Banca, suspinând prelung, o roagă: „Bate-mi câteva cuie, că altfel mă frâng". Dar fata se face că n'aude.

A trecut vremea. Intr'o zi trece fata pe lângă măr şi vrea să rupă şi ea un fruct dulce, dar mărul îşi înalţă crengile şi n'o lasă. Vrea să se aşeze în bancă, dar banca se preface în arici...

După faptă şi răsplată!

Trei fii

Eu sunt prinţesa mezină a împăratului din „Sarea'n bucate". Povestea mea o ştiţi cu toţii, că v'am istorisit-o de multe ori. Acum să vă spun alta, de astă dată una adevărată: O mamă avea trei copii. Intr'o zi, din vorbă în vorbă, s'au apucat copiii să-i spună cât de mult o iubesc.

— Eu, strigă mândru cel mai mare, te iubesc nemăsurat de mult. Te iubesc ca pe nota 5, ca pe soare, ca pe...

— Eu, se repezi mijlociul, te iubesc mai mult ca pe nota 5, mai mult ca pe soare.

— Eu, murmură sfios mezinul, eu te iubesc... şi atât.

— Cum? săriră ceilalţi doi nedumeriţi. Nu găseşti şi tu un cuvânt mai acătării? Vai de tine, tu n-o iubeşti de loc pe mama!

A doua zi, mama avu o mulţime de treburi: lemne de spart, apă de adus dela fântână, rufe de spălat, însfârşit, destule.

— Eu, spuse cel mare mă duc la cinema.

— Eu, se grăbi mijlociul, am un match.

— Eu, grăi şi mezinul, nu mă duc nicăieri. Rămân să-i ajut mamei la treburi.

Seara se întâlniră toţi la masă. Atunci mama le zise:

— Decât o mie de ocale de vorbe, mai bine un gram de faptă.

„Mai leneş ca mine!"

Pe mine mă cunoaşteţi, că m'aţi văzut dus de nişte oameni la spânzurătoare, din pricină că sunt un mare leneş. Nici posmagii nu-i mănânc de nu-s muieţi. Nici de vorbit n'aş vorbi, dar trebue s'o fac, pentrucă's rănit în mândria mea de căpetenie a leneşilor. Ce mai încolo'ncoace, am găsit un băiat care-i şi mai leneş decât mine. Il cheamă Ilie Lenevie.

Odată, lui Ilie i s'a spus c'o să rămână repetent. Câţiva prieteni s'au repezit să-l ajute:

— Mă Ilie, hai să învăţăm împreună, poate mai „prinzi" ceva şi treci examenele! Venim cu toţii la tine, aducem cărţi, caiete...

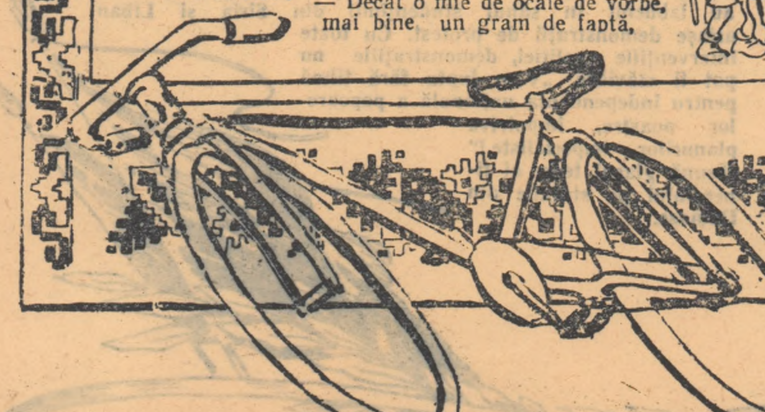
— Da' trebue să fiu şi eu acasă când veţi veni voi? a'ntrebat căscând Ilie.

— Bine'nţeles, că doar venim să'nvăţăm împreună!

— Atunci mă las păgubaş...

...Astă-i Ilie! De s'ar afla o balanţă anume pentru cântăritul leneviei şi pe un taler m'aş urca eu, iar Ilie s'ar urca pe celălalt, apoi neîndoios că el ar trage mult mai mult decât mine!

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".